

Diskussionsvirksomhed, maa man jo finde sig deri, men at det er spildt Tid, kan dog vist ikke siges. Spildt Tid er de 3 Ministerstorme, der har fundet Sted i denne Vinter paa Bagateller; det var spildt Tid, og spildt Tid var det, da 7 konservative Talere rykkede frem ved Valutalovens endelige Behandling her i Folketinget for at tale imod den. Spildt Tid! Led op i Rigsdagstidenden, saa vil De kunne finde, hvem der spildte Tiden i denne Samling, og hvem der gjorde nyttigt Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde sluttelig sine, om jeg saa maa sige, sædvanlige Bekymringer med Hensyn til Forholdet mellem de allierede Regeringspartier. Det er aldeles ikke noget nyt, hvad det ærede Medlem her udtalte om den Bekymring, han havde i Anledning af dette Forhold, Bekymringen for, om det nu kunde holde, om det kunde taale alle disse Naalestik o. s. v. Da jeg hørte det ærede Medlem, havde jeg en ubændig Lyst til at raabe op til ham: Hold Taare op at trille. Thi det kunde nægtelig dog være værre, og det ærede Medlem har jo Erindringer og Erfaringer om noget, der var langt værre end Forholdet mellem de to nuværende Regeringspartier. Vanskelighederne, hvis der har været saadanne, har jo da i hvert Fald ikke sat sig Spor i den Forhandling, der har fundet Sted her, hvor de politiske Linier har skullet drages. Jeg tror, at vi kommer nok over de Naalestik, hvis der er saadanne, vi klarer os nok, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard behøver ikke bestandig at gaa i Uro for, hvorledes det skal gaa os. Det ærede Medlem har faaet Tid til at interessere sig for dette, og det kan jo kun for saa vidt glæde os, men det er Synd, at han spiller sin Tid — det ærede Medlem, som ikke holder af, at Tiden spildes — med at fælde Taarer over det Samarbejde mellem Radikale og Socialdemokrater, som jo i hvert Fald intetsteds, ved ingen Lejlighed har manifesteret sig paa en lignende Maade, som Samarbejdet mellem de Konservative og Venstre gjorde. Vi er jo da endnu ikke aftvunget hverken den ene eller den anden Reform til Gengæld for den Støtte, vi modtager fra det radikale Venstre, og, som sagt, idet jeg beder det ærede Medlem om nu endelig ikke at gaa omkring i Sommertiden og være forurologet over Forholdet mellem de to Regeringspartier, forsikrer jeg det ærede Medlem om, at vi klarer os nok; og hvis vi bliver misfornøjet med vor Stilling og med Vilkaarene, maa det jo formodentlig dog blive *vor* Sag at frigøre os, ikke det ærede Medlem Hr. N. Neergaards, i den Henseende

behøver vi i hvert Fald hverken Raad eller Deltagelse. Vi vil imidlertid, hver Gang det ærede Medlem Hr. N. Neergaard finder Anledning til at fælde en Taare over dette Samarbejde, altid huske det gamle Ordsprog om Krokodillen, der græder. Naar vi hører det ærede Medlem fremsætte disse Beklagelser og ytre Deltagelse over Samarbejdets haarde Vilkaar, saa ved vi, at vi skal tage os i Agt, for saa er Krokodillen ude at græde, og naar Krokodillen græder, den allersnarest Børn opæder.

Lange: Jeg skal tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der fra forskellig Side har været fremsat om Valutaspørgsmaalet. Forinden skal jeg dog kort berøre et andet Spørgsmaal, som ogsaa griber ind i vore økonomiske Forhold.

For nogle faa Dage siden fik Befolkningen Meddelelse om, at Ministeriet var blevet bemyndiget til at udstede 28 Mill. Kr. nye Statsboligfondsobligationer. Alle finansinteresserede maatte spørge: Hvorledes skal disse Boligfondsobligationer placeres paa det i Forvejen saa anspændte Kapitalmarked? Vi er alle enige om, at Boligbyggeriet bør fremmes, men det synes ikke, som om man tænker paa, hvor Pengene skal komme fra. Man tænker ikke paa, at der til enhver Laantager maa svare en Laan-giver. Vi kan ikke, saaledes som man har forsøgt det i Europa, skabe Kapital ved at trykke Pengesedler, men man kan heller ikke finansiere Boligbyggeriet alene ved at udstede Obligationer. Der maa ogsaa være nogen, der kan købe disse Obligationer, og saaledes som Forholdene nu er, at der er et Misforhold mellem vort Lands Forbrug af Kapital og vort Lands Opsparing, at vor Kapitaldannelse er for ringe, vil vort Kapitalmarked ikke være i Stand til at optage den store Masse af Statsboligfondsobligationer, Kreditforeningsobligationer og Hypotekforeningsobligationer, som Nybyggeriet kræver. Men dertil kommer, at i den nuværende Situation, under den stærke Kreditindskrænkning, tvinges en stor Del belaante Obligationer, der stammer fra tidligere Byggeri, og som ligger i vore Banker og Sparekasser, ud paa Markedet og overfylder dette i Forvejen overfyldte Obligationsmarked, og hvis man ikke har sin Opmærksomhed henvendt paa en Løsning af dette Spørgsmaal, vil man enten standse Boligbyggeriet eller i hvert Fald kun kunne fremme det paa et ganske usundt Grundlag, for det er et usundt Grundlag at bygge paa, naar man skal